

Creșterea Limbii Românești

-fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Marian Ilie

Țara mea

Țara mea scufundată-n ruină
Multe nopți am vegheat fruntea ta
Multe morți am murit fără vină
Și-alte vieți pentru tine-aș mai da

Fost-am fire să fiu rând pe rând
Și copil și flăcău și matur
Anii scurși i-am cioplit pe Cuvânt
Să mă vadă cum cresc cei din jur

Încetam să mai fiu însumi eu
Orișunde dam semn că trăiesc
Fiindcă-n arderea ta Dumnezeu
M-a făcut din pământ românesc

Dacă trupul îmi curge-n genuni
Eu cu nimbul din suflet rămân
Frunză-n codrul sădit de străbuni
Fremătând idiomul român

Așteptându-l aici pe Iisus
Îți trăiesc bucurii și dureri
Plâng când plângi - bucura-m-ar nespus
Orice vânt mi-ar da semn că prosperi

Da mă doare să văd cum te-afunzi
Într-o lavă străină de noi
Simt plângând ochii tăi muribunzi
De deasupra de nori și de ploi

Și mă zbat să găsesc drumul drept
Că e vremea să pregeți să sui
Cu poporul ce-ți plânge la piept
Mai spre deal la livezile lui

Să-l așezi pe covorul de fân
Să-i aduni fructe dulci să-i aduci
Să deguste din meri peri și pruni
Din cireși și caiși și din nuci

Pe covorul de fân să-l așezi
În Gradina Presfintei Maria
Să-și trăiască tihnit în livezi
Neamul meu - pruncul tău -
veșnicia